

Een koleirig visser-redertje

Waarde kollega,

Ik noem u zo, niettegenstaande ik zeer goed weet dat u geen journalist bent, maar ik noem u zo omdat ik uw open brief aan mij buitengewoon goed vind opgesteld, hoewel men er zeer duidelijk in kan lezen dat u deze brief niet zelf geschreven hebt.

Allerminst wil ik beweren dat u een stommerik zoudt zijn, maar ik durf wel beweren dat u niet weet wat Brutus heeft gezegd en nog veel andere punten meer bewijzen dat u iemand anders hebt doen schrijven in uw plaats.

Geloof nu niet dat ik het een drama vind wanneer u uw gedachten en meningen hebt laten neerschrijven door een buitenstaander, maar ik kan het anderszits toch ook niet erg waarderen wanneer u wilt zich tooien met vreemde pluimen.

Het plezantste van gans uw open brief was intussen dat de redactie van het Visserijblad overtuigd was dat uw brief door mij werd geschreven, dat ik dus een brief aan mezelf zou gezonden hebben, dat komt nogmaals omdat u niet de moed hebt gehad uw brief met uw ware naam te ondertekenen. Spijtig, onderteken in het vervolg uw artikelen, kollega, en vraag aan de redactie dat men uw naam voor de lezers zou geheim houden, dat ware toch veel eerlijker!

Maar u hebt mij evenlijk een heel ander antwoord gevraagd, en wel een antwoord over

DE BESCHERMKLEDIJ

« Wat is er overgebleven van het prachtig oratorisch verzet van 20-12-1963 ? »

Als ik goed ben ingelicht wordt hier een vergadering bedoeld waarop dhr P. Vandenberghé, met het hem eigen dynamisch geweld,

de aanwezige reders heeft willen doen begrijpen dat de Rederscentrale grotelijks verkeerd zou handelen met zelf de beschermkledij te willen uitgeven. Alle aanwezige reders hebben toen de spreker gevolgd en zich akkoord verklaard tegen de handelwijze van de Rederscentrale te protesteren en te zullen weigeren de aankoopbons bij de Rederscentrale aan te kopen.

Dat was het toch, nietwaar, waarde kollega ?

Welnu, de Rederscentrale heeft het niet willen geloven dat hierdoor al te hoge en onnodige kosten zouden gemaakt worden en de Rederscentrale heeft, vóór dat er een algemene vergadering tot stand kwam, onmiddellijk een gedeelte van de bewuste beschermkledij aangekocht.

Wanneer de bestaande handelaars in deze goederen, na zich verenigd te hebben, konden bewijzen dat een groot aantal reders bij hen zouden aankopen en niet bij de Rederscentrale, heeft de Rederscentrale zich bereid verklaard de zaak opnieuw te willen bespreken.

Hoe groot het oratorisch verzet ook mag geweest zijn, we moeten toegeven dat de Rederscentrale toen reeds een hoop geld had uitgegeven, geld dat van de reders afkomstig is en dat een groot verlies zou betekenen voor iedere reder, wanneer de Rederscentrale er niet zou in gelukken de aangekochte goederen opnieuw te verkopen. Zelfs als de Rederscentrale zich toen bereid verklaarde niet zelf deze kledij uit te geven, zou er toch een massa materiaal aan gutters, laarzen, enz. blijven te rotten liggen in de magazijnen van de Rederscentrale.

Dat ware toch een schandelijk verlies geweest voor iedere reder ?

De ASAM-handelaars hadden kop-pig kunnen weigeren om een kompromis af te sluiten en de Rederscentrale hebben laten zitten met de gebakken (rotte) peren! Zij

hebben dit niet gedaan, zij hebben integendeel een onderhandeling aanvaard, ten voordele van de reders, want de door de Rederscentrale aangekochte materialen zullen nu toch misschien geleidelijk ten gelde gemaakt worden in plaats van een EEUWIGE verliespost te zijn.

Dat de handelaars in kwestie, benevens hun welwillendheid, ook iets voor zichzelf hebben geëist is ons inziens menselijk en in dit geval zeer normaal, zodat zij besloten hebben, wanneer zij de kledingstukken van de Rederscentrale zullen verkopen, dat de Rederscentrale de aankoopbons moet uitgeven, zodat de betrokken handelaars geen grotere financiële risico's zouden moeten dragen.

Anderzijds schijnt de Rederscentrale te hebben doen gelden te mogen een blijvende controle uitoefenen op ASAM, om aldus deze maatschappij te beletten in de toekomst de prijzen voor de beschermkledij naar willekeur te verhogen.

De Rederscentrale heeft voorbarig gehandeld, akkoord. Maar als het kalf der reders half verzopen was, hebben de ASAM-mensen dat kalf gered, dat vind ik persoonlijk nu toch niet zo een verschrikkelijke schande!

Het ware beter anders geweest, maar gedane zaken nemen geen keer, wat niet belet dat, wanneer er op de algemene vergadering van de Rederscentrale, die er toch schijnt te zullen komen, voldoende koleirige vissers-redertjes zouden aanwezig zijn, de verantwoordelijken van de Rederscentrale zouden verplicht kunnen worden zich te verantwoorden.

Maar hoeveel koleirige reders zullen er op die algemene vergadering aanwezig zijn en hoevelen zullen er hun mond durven openen.

Weet u, kollega, wie er wel zal aanwezig zijn om onze durvende reders te tellen ?

DE MUGGEZIFTER

Zij hadden pech...

STORMSCHADE

Terwijl de B.603 van de rederij Derycker de visserij bedreef werd het vaartuig plots verrast door een hevige stormweder, op de gronden van de « solepif ». Hierdoor werd het bazaarzeil afgerukt en werd de boot overboord geslagen.

Schipper Braet slaagde er niettemin in zijn vaartuig veilig de thuishaven binnen te brengen. — B

OPSLEPING

In de omgeving van de Noordhinder kreeg de Z.149 van reder Depaepe af te rekenen met schroefdefekt. Gezien geen enkel vissersvaartuig in de omtrek was, diende de schipper beroep te doen op de sleephulp van de sleepboot « De Zeetijger » die het defekte vaartuig veilig de haven binnensleepte. — B

WINCHSCHADE

Tijdens de visserij sloeg de korre van de Z.453 van reder Martony Leon vast aan een zich onderwater bevindend voorwerp. Door de ruk werd de winch gebroken. — B

BRAND AAN BOORD

Terwijl de N.276 van reder Plaetevoet Roger gemeerd lag in de vissershaven brak in de machinekamer een lichte brand uit. Schipper-eigenaar Plaetevoet slaagde er evenwel in zelf de brand te blussen. De schade is zeer gering. — B

Bij het vers...

Maurits Lepeire is een goed mens heengegaan, waarvan de herinnering steeds zal bijblijven. Ons blad biedt dan ook aan de familie de meest oprechte blijken van deelneming aan bij dit onverwachte maar zware verlies. — B

Zes zaken op de rol

(Vervolg van blz. 13)

« Charles-Henri » met het Oosterstaketsel op 28 november 1963. Het vaartuig stond onder bevel van schipper M. Anseeuw, die zich plichtig maakte aan een roekeloze vaart en derhalve een schorsing van 15 dagen opliep.

Op 28-11-1963 rond 10.50 uur verliet de O.286 « Charles-Henri » bij mistig weder de haven van Oostende, teneinde de visserij te gaan bedrijven ter hoogte van Noop-Head.

Het vaartuig kwam in aanraking met het Oosterstaketsel, liep hierdoor geen schade op en zette zijn reis normaal voort.

Het vaartuig stond onder bevel van schipper Anseeuw M., 31 jaar oud, drager van het brevet van schipper 1ste klas.

Na dhr Rijkskommissaris te hebben gehoord in zijn vordering en betrokken schipper Anseeuw M., in zijn middelen van verdediging, komt

de Raad tot de konklusie dat de aanraking van de O.286 « Charles-Henri » met het Oosterstaketsel te Oostende te wijten is aan de slordige en roekeloze navigatie vanwege betrokken schipper Anseeuw M., aldus een inbreuk makend op regel 29 van het Internationaal Reglement tot voorkoming van aanvaringen op zee, van toepassing in de wateren en havens van de kust ingevolge art. 5, 1° van het K.B. van 22-1-1929 en gewijzigd door het K.B. van 16-10-1953.

Om die redenen, doch in acht nemend zijn oprechtheid in de loop van het onderzoek, bestraft de raad betrokken schipper Anseeuw M., met de schorsing van zijn brevetten en/of vergunningen en de ontzetting van een recht om voor een termijn van 15 dagen in de betrekking als ook in deze van hoofd van de wacht te varen, dit vanaf de dag van de betekening der onderhavige uitspraak.

Verwijst betrokken schipper Anseeuw M. in de gerechtskosten.

X X X

Maurits Lepeire werd geboren te Oostduinkerke op 14 februari 1896. In onze visserijmiddens was Maurits Lepeire een goedgeziene figuur. Op zijn eigen bescheiden en enig-

ARBEIDSONGEVALLEN IN DE VISSERIJ

Toen aan boord van de Z.548 « Flamingo » van reder Mw Haerincq J., de korre werd ingehaald is de matroos André Dhondt uit Heist aan Zee gevallen over een bakplank. Hierdoor bezeerde hij zich aan zijn rechterscheenbeen, waardoor hij 8 dagen werkonbekwaam zal zijn. — B

Eveneens bij het inhalen van de korre aan boord van de Z.444 « l'Avenir » van reder Leon Desmidt bezeerde schipper Couwijzer Constant uit Heist zich aan zijn linkerbeen. Ook hier is een werkonbekwaamheid van veertien dagen het gevolg. — B

GEMERKTE PLADIJS EN TONG GEVANGEN

Op de visserijgronden, gelegen op 50 mijl ten Noorden van Zeebrugge werd door de Z.476 « Noorderblik » van reder Desmidt Leon twee pladijsen gevangen van respectievelijk 23 en 18 cm lengte. Deze pladijsen droegen de volgende kentekens: ET0796 en YM1548.

Op de visserijgronden van het Kanaal werd eveneens een gemerkte vissoort gevangen. In dit geval betrof het een tong die gevangen werd aan boord van de Z.527 « Mercurius » van de rederij Neyts. De merkte tong had een lengte van 31 cm en droeg het kenteken ED.3456.

In beide gevallen werd door de schippers melding gemaakt aan het waterschoutsambt. — B